

Amint belekezdtem az írásba rádöbbsentem, nem egyértelmű, hogyan szólítsam meg. A protokoll formális tiszteletet írna elő egy Önhöz hasonló hölgy megszólításakor, ugyanakkor tudva, mi művészek mennyit küzdünk a formalitásokkal, attól tartottam, ridegnek, távolságtartónak tűnhetek. Emlékezve találkozásunkra —mikor 1999-ben az Argentin Szerzők Társasága díjátadó ünnepségén kitüntetésemet személyesen Öntől és Ariel Ramireztől vehettem át— az eseményről készült fényképeket kerestem. A fellelt fotók, melyek "csendéletként" örökítik meg akkori létezésünket, egy szeretetteljes találkozást idéznek vissza. Arra jutottam, barátságos hangvétellel nem véthetek nagyot, hát belekezek... Ha rosszul tettem, bocsássa meg, és válaszában bátran igazítson helyre!

Mikor nyomozásba kezdtem, hogyan tudnám leveletem Önhöz eljuttatni, argentin ismerőseim arról tájékoztattak, hogy kórházba került. Elnézését kérem, ha félreértésről lenne szó, de a bennem lakozó gyermeket kétségbeesés gyötri, hogy „Reina Batata” egészsége megromlott. Bízom benne, hogy kórházi tartózkodása csak ideiglenes, és rövidesen visszatérhet otthonába!

Levelem tárgyára térve: 1999-ben, pár nappal a díjátadó után, García Ferré producerei azzal a kérdéssel hívtak fel, hogy közreműködnék-e az Ön dala, a *Manuelita* felvételén, az akkor már majdnem kész, azonos című filmhez. Kérésükre be is mentem a stúdióba, a felvétel elkészült, de végül inkább egy női hangot választottak, azzal érvelve, hogy az közelebb áll a gyermeki lélekhez. Az Ön szavai jutottak eszembe, mikor az ünnepségen kezembe adta könyvét a dalaival, és valóban, számomra is meglepő, hogy a gyermekdalokat legtöbbször női előadók éneklik. Így történt, hogy a García Ferré stábjával történetektől mostanáig megszállottja lettem, hogy álmát valóra váltsam: hogy a gyermekdalok egy édesapa hangján is rögzítésre kerüljenek. Mostanra sikerült teljesítenem, és azért írok, hogy beszámoljak róla, néhány héttel ezelőtt befejeztem 32 "kis drágakövének" hangfelvételét.

A kottákkal ismerkedve több dolgot is tanulhattam (korábban erre nem volt lehetőségem, hiszen addig hallás után osztottuk meg dalait nemzedékről nemzedékre), és rájöttem, a *Manuelita* nem is ballada, hanem habanera, és mennyivel szebben adható át ebben az érzéki ritmusban! Arra is ráeszméltem, hogy a *Canción del estornudo* a *La familia polillal* vagy a *Perro salchicha show* a legtisztább formájú zenés színház, és a többi dal során is további felismerések értek. Zongorakísérőmnnek, Giulionak meg is jegyeztem, ha mi magunk nem élveznénk ennyire, azok a gyerekek, akik majd hallgatják sem szórakoznának jól, és ha olykor mi nem könnyeznénk (nem is tudja, mennyire nehéz volt a *La pájara Pinta* -t, anélkül felvennem, hogy elcsuklana a hangom) a gyerekek sem érzékenyülnének el. Így ment ez - nevetve, sírva - és csodás lett a végeredmény! Szándékosan alacsonyabb hangfekvésben énekeltem fel a dalokat, abban bízva, hogy a mély hang melegsége átjuttat bizonyos rezgéseket a gyerekek lelkéhez. A hangszerelést az eredeti kották szerint a legalapvetőbbre, zongorakíséretre egyszerűsítettük. Hihetetlen, mennyivel könnyebb a szavak tisztaságára és a dallam kedvességére összpontosítani, ha felesleges dolgok nem vonják el a figyelmet! Jelenleg annál az érzékeny folyamatnál tartunk, hogy ez a nagyszerű felvétel termékké váljon (remélem, elnézi a rémes szóhasználatot), és eljusson korunk —elektronikus környezetben túledződött— gyermekeihez, hogy ugyanolyan erővel hasson rájuk is, ahogy sok-sok évvel ezelőtt rám, és generációm tagjaira. Aprópó, köszönet azért, hogy dajkált bennünket!

Nem tudom, mikor kerül kiadásra a felvétel, de nem is sürgetem —hosszú éveken át érleltem a feladatot— viszont hálám, és szeretetem kinyilvánítása mellett fontosnak tartom, hogy tudjon létezéséről.

Csodálójá:  
José Cura

N.B. A dalok szerkesztését és keverését 2011-ben fejeztük be; María Elena ugyanabban az évben, januárban hunyt el. Nem tudom, megkapta-e a leveletem, hallotta-e a felvételt. Az ebből fakadó szomorúság csak azzal orvosolható, ha megbizonyosodhatok róla, korhatár nélkül rengeteg "gyermekem" hallgathatja élvezettel a felvételt, mely számomra oly nagyon kedves.